

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

nerne bliver drevet rationelt med moderne Materiel, skulde de have Mulighed for at fastholde den Trafik, der naturligt tilfalder dem.

Som det vil være Rigsdagen bekendt, har der i et af mig nedsat Trafikudvalg været ført forskellige Forhandlinger mellem Partierne paa Rigsdagen om Muligheden for at faa gennemført en Regulering af Kørselen med Motorkøretøjer, fortrinsvis af Godskørselen. Forhandlingerne er ikke afsluttet, og der kan derfor ikke paa nuværende Tidspunkt siges noget om Resultatet, men jeg tror, at der inden længe, naar Udvalget atter samles, vil være skabt Klarhed over, om det er politisk muligt at gennemføre en Regulering paa dette Omraade og dermed en Trafikplan.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa Spørgsmaalet om Statsbanernes Ekstrapersonales Fribefordring. Spørgsmaalet har ved forskellige Lejligheder været fremdraget, idet det bl. a. ved de senere aarlige Overenskomstforhandlinger har været et af Kravene fra Dansk Arbejdsmands Forbund og Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark. Da Fribefordringen af Personalet imidlertid er et Bevillingsspørgsmaal, jfr. f. Eks. Bemærkningerne til Finansloven for indeværende Finansaar § 2 A. Statsbanerne. A. 1. og B. 5. a., har man henledt de paagældendes Opmærksomhed paa, at det er et Spørgsmaal, hvis Imødekomelse ligger uden for Statsbanernes Kompetence. Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at der ud over de af Dansk Arbejdsmands Forbund i Foraaret 1945 stillede Ændringsforslag til den aarlige Overenskomstforhandling, som i øvrigt resulterede i et Tillæg af 10. August 1945 til den gældende Overenskomst, fremkom en Række yderligere Krav i August 1945 — herunder Krav om Fribefordring —, som af den daværende Trafikminister i September Maaned 1945 blev afvist mod Ydelse af et Time-lønstillæg paa 6 Øre med Virkning fra den Lønningsperiode, hvori den 1. Juli 1945 var beliggende.

Jeg er principielt af den Opfattelse, at Fribefordringen er fast knyttet til Tjenestemandsbegrebet, historisk begrundet i, at det faste Personale har haft saadan Fribefordring, saa længe Banen har eksisteret. En Ydelse af et saadant særligt Tjenestemandsgode til Ekstrapersonalet vil bidrage til en Førrykning af Forholdet mellem Tjenestemændenes Vilkaar og de Vilkaar, der bydes Ekstraarbejderne, og for hvilke sidstes Vedkommende man principielt saa vidt muligt følger Retningslinierne i de tilsvarende pri-

vate Erhverv. I øvrigt maa en Imødekomelse antages at faa omfattende Rækkevidde under Hensyn til den for Tiden betydelige Ekstraarbejderstyrke. Den vil i øvrigt ogsaa blive vanskelig at administrere under Hensyn til de paagældendes løsere Tilknytning til Statsbanerne, der for en Dels Vedkommende er af sæsonpræget Karakter.

Det ærede Medlem Fru Petra Petersen har bedt mig give Tilsagn om, at Digebeskyttelsen ved Hasmark nu bliver forsvarligt gennemført, ligesom det ærede Medlem har spurgt, om Fiskerne og de andre fastboende og Sommerhusejerne kan faa en passende Erstatning for deres Tab, og hvornaar Erstatningen bliver udbetalt.

Efter Stormfloden i 1921 blev Hasmark Vestre Dige genopført i forstærket Skikkelse. Det viste sig imidlertid vanskeligt at faa Diget forsvarligt udført, og der er ingen Tvivl om, at der mellem de Tidspunkter, da Digearbejdet blev inspiceret af Statens Tilsyn, er anbragt en Del daarlig Fyld bestaaende af Tørvejord og Sand i Diget. Ved Stormene og Højvandet i 1940—41 blev Diget paa ny haardt medtaget, og man overvejede at flytte Diget ca. 25 m tilbage fra dets oprindelige Beliggenhed, men ved en Generalforsamlingsbeslutning i Digelaget blev det enstemmigt vedtaget at bevare Diget paa dets oprindelige Plads. Paa Foranledning af Landvindingsudvalget blev Diget i Stedet forstærket ved en Væg af Rundpæle og et Betonglaci, og der blev foran Diget opført 8 Betonhøfder. Samtidig fandt der en Omprofilering Sted af Diget, og da der hertil blev anvendt Fyld fra det eksisterende Dige fra 1923, kan man ikke se bort fra, at noget Sandfyld, saaledes som af det ærede Medlem anført, kan være blevet genanvendt ved Reparationen, men man tillægger dog ikke dette større Betydning, da Diget som før nævnt blev beskyttet med Glaci.

Med Hensyn til det anførte om det af Beboerne i 1942 nærede Ønske om at faa ikke alene Yderskraaning, men ogsaa Kronen belagt med Beton, forholder det sig saaledes, at det nævnte Ønske først blev fremført senere, og at Aarsagen til, at den omhandlede Forstærkning ikke kom til Udførelse, var, at man fandt, at Udgiften, som i det væsentlige blev afholdt af Staten, til en saa omfattende Foranstaltning ikke stod i et rimeligt Forhold til den forventede Nytte.

Det maa bero paa en Misforstaelse, naar det anføres, at der efter Stormfloden i November f. A. intet er foretaget for at hindre en Gentagelse af Katastrofen, idet der i flere Maaneder med Tilskud gennem